τάξιν. Ἀξιωμένου δὲ τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν κατοίκων καὶ καταστάντων ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὑπευθύνων τῶν διαμαχομένων ὑποψηφίων, ἡ ψηφοφορία ἤρξατο καὶ προεβαίνεν ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ καὶ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἐκλογικοῖς τμήμασι Τριπόλεως καὶ τοῖς λοιποῖς δήμοις.

— Ἐν τῷ δήμῳ Θεραπνῶν τῆς Λακωνίας ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν προεβλήθη εἰς ἐνόπλους ἐπιδείξεις καὶ συγκρούσεις. Οὐδὲν ὅμως ἀπευκταῖον συνέβη.

— Εἰς Πεταλίδια τοῦ δήμου Κορώνης συνέβη συμπλοκὴ μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων φατριῶν, ἀλλ' ἄνευ τραυμάτων. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπῆρχον φόβοι νέων συμπλοκῶν διετάχθη ἡ ἐνίσχυσις τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως.

— Ἐν τῷ δήμῳ Φλεσσιάδος τῆς Κυπαρισσίας ἡ μερὶς Σαλταμπάσα ἐπετέθη κατὰ τῆς ἑτέρας καὶ γενομένης συμπλοκῆς ἐφονεύθη μὲν εἷς, ἐπληγώθη δ' ἕτερος. Μεταβάντος δὲ τοῦ ἀναχρι τοῦ, ἡ τάξις ἐπανήλθε καὶ συνελήφθησαν οἱ πρωταίτιοι.

— Ἐν Σπέτσαις κατὰ τὸν δήμον Ἑρμιόνης ἐπληγώθησαν ἐλαφρῶς δύο· ἡ τάξις ἐπανῆλθεν ἀμέσως.

— Παρεχωρήθη διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος ἡ εἰσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων τῶν διὰ θαλάσσης εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἀντὶ δραχμῶν 117,300. Τὰς δραχμὰς ταύτας ἐκτὸς τῶν διὰ ξηρᾶς, αἵτινες ὑπολογίζονται εἰς 10 εἰσέτι χιλιάδας, θὰ λάβῃ ὁ δῆμος Πειραιῶς ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Σημειωτέον, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος 1873 μόνον 100,000 δρ. εἰσέπραξεν.

— Ἡ ἐφημερὶς τὸ *Μέλλον* δημοσιεύεται νῦν τρὶς τῆς ἑβδομάδος καὶ οὐχὶ δὶς ὡς μέχρι τοῦδε· τηρεῖ δὲ τὸ αὐτὸ σχῆμα καὶ τὴν αὐτὴν γραμμὴν πορείας.

— Ἤλιον σαφέστεραι θλιβεραὶ εἰδήσεις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀκομήτου ἔργάτου τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας καὶ τῆς ἑλληνοπρεποῦς ἀγωγῆς τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος Μακεδονίας, ἀειμνήστου *Γρηγορίου Παπαδοπούλου*. Προσβληθεὶς σφοδρῶς ὑπὸ ἀσθματος, καθ' ὃ πᾶσα ἰατρικὴ πρόνοια ματαία ἦν, ἀπεβίωσεν ἐν εἰρήνῃ τῇ 21η Δεκεμβρίου 1873 ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἀπερίγραπτον εἶνε τὸ πένθος, ὅπερ διεχύθη ἐφ' ἅπασαν τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι. Ἡ κηδεία τοῦ ἀνδρὸς ἐτελέσθη μεθ' ὅλης τῆς πρεπούσης λαμπρότητος εἰς τὸ ἄξιωμα καὶ τὴν φήμην αὐτοῦ· διότι ἡ κοινότης Θεσσαλονικέων ἠθέλησε νὰ τιμήσῃ λειτουργὸν ἀκάμαντον τῆς πατρίδος, εὐπαίδευτον τέκνον αὐτῆς, καὶ προστάτην μέγαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων. Καὶ αἱ θθωμανικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως μετὰ λύπης ἐτίμησαν τὴν κηδείαν τοῦ μακαρίτου, οἱ πρόξενοι τῶν ξένων δυνάμεων, ὁ *φιλεκπαιδευτικὸς σύλλογος*, ἡ *φιλόπτωχος ἀδελφότης*, ἡ ἐφορία τῶν σχολείων, ἅπαντες οἱ πολῖται πάσης τάξεως συνώδευσαν τὸν νεκρὸν μέχρι τοῦ τάφου, μετὰ δακρύων ἀποχωρισθέντες αὐτοῦ. Λόγοι δὲ συγκινητικώτατοι ἐξεφωνήθησαν.

— Ἐγνώσθη, ὅτι κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς συνέθησαν μικραί τινες ἀταξίαι εἰς τινας τῶν δήμων τῆς Πεπονησσου ἀλλ' ἐγκαίρως ἐλήφθησαν πάντα τὰ νόμιμα μέτρα, ἵνα προληφθῶσιν αἱ μικραὶ ἀναπόδρασται ταραχαὶ καὶ μὴ τοῦ λοιποῦ ἐπαναληφθῶσι. Περὶ τῶν νήσων Ἄνδρου, Νάξου, Μήλου, Θήρας, Σκοπέλου καὶ Κυθήρων καὶ τινων ἄλλων ἐπαρχιῶν δὲν ἔχομεν ἐγκαίρους εἰδήσεις, διότι δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὰς τηλεγραφικὸς σταθμός. Κατὰ τὴν *ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων*, παντοῦ ἐσταλήσαν ἀνακριταὶ ἢ ἄλλοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι εἰς πρόληψιν τῶν ἐκλογικῶν ἐγκλημάτων καὶ ταχίστην βεβαίωσιν τῶν ἄλλων τυχὸν ἀξιοποίνων κατὰ τὰς ἐκλογὰς πράξεων.

— Χθὲς προσηλθον κατὰ τὰ διάφορα τμήματα ψηφηφόροι ἐν ὅλῳ 2097 Καὶ ὀλ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ 949 ἐν τῷ δευτέρῳ 500 ἐν τῷ τρίτῳ 413 καὶ ἐν τῷ τετάρτῳ 237. Τὸ ὅλον τῶν μέχρι τοῦδε ψηφισάντων ἀνέρχεται εἰς 4704.

— Ἐν τῷ *Ἀθηναίῳ* ἀναγινώσκομεν σπουδαῖα ἐτυμολογικὰ καὶ ὀρθογραφικὰ ἀρθρίδια περὶ παραγωγῆς λέξεών τινων ἀγνώστου καταγωγῆς, οἷαι τὸ *ἔσαι, κυτεάζω* κτλ. καὶ περὶ τῆς ὀρθογραφίας αὐτῶν, ὑπὸ λογίου παρ' ἡμῖν ἀνδρός. Προκειμένου λόγου περὶ τοῦ μορίου *ἔσαι*, ἀναγινώσκομεν ἐν ὑποσημειώσει: «ἡ γραφὴ *ἔτζι*, διὰ τοῦ τζ δηλαδὴ, εἶνε διὰ *φωνολογικοῦ(!)* λόγους ἀδόκιμος.» Μάτην προσεπαθήσαμεν νὰ μαντεύσωμεν ποῖοι οἱ *φωνολογικοὶ* οὗτοι λόγοι, καὶ πῶς ἡ φυσιολογία ἐσχετίσθη μετὰ τῆς γραμματικῆς.

— Καὶ ἐν Ναυπλίῳ τὸ μουσικὸν αἴσθημα, ὅπερ ἀπό τινος διὰ τοῦ *Ὠδείου* καὶ τῆς *Εὐτέρπης* καλλιεργεῖται ἐνταῦθα, ἤρχισε ν' ἀναπτύσσηται. Μαθηταί τινες τοῦ ἐκεῖ γυμνασίου (ἀφοῦ μάτην ἀναμένομεν νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ γυμνάσια ἐπίσημος ἡ μουσικὴ ἀγωγὴ, ὡς ἐν Γερμανίᾳ) ἐκ τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν συνέστησαν πρό τινος μουσικὸν σύλλογον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ἀνδρέου Σωτλῆ. Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ α' Ἀνεξαρτησίᾳ» τοῦ Ναυπλίου περὶ τούτου: «Εὐγενὴς ὁ σκοπὸς καὶ ἄξιοι ἐπαίνου εἶνε διὰ τοῦτο οἱ κ. κ. μαθηταί, ἀρκεῖ νὰ μὴ παρημελήσωσι τὰ μαθήματά των ἀσκούμενοι εἰς τὴν μουσικήν.» Καταχαίρνει δὲ ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς μετ' ἐπιειείας τοὺς μαθητὰς, διότι ὠνόμασαν τὸν σύλλογον Verdi, ἀνατρέξαντες εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς εὕρεσιν ἁπλοῦ τινος μουσικοδιδασκάλου, ἐνῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τόσα προσφιλῆ ὀνόματα μουσικῶν καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις δὲ, καθ' ἡμᾶς, τὸ τοῦ κλεινοῦ *Μαντζάρου*, τὸ τοῦ *Σωτήρη* καὶ ἄλλων.

Κίνησις πληθυσμοῦ

6 Ἰανουαρίου

ΘΑΝΑΤΟΙ 3· Ἀγγελική Σφακιανάκη ἐτῶν 23 ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως. Ἄννα Βασιλείου μηνῶν 9 ἐκ διφθερίτιδος. Βασίλεα Π. Ἀναστασίου ἐτῶν 5 ἐκ πνευμονικῆς φυματώσεως.

Ἐφημερὶς

Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 7, λ. 15. Δύσις ὥρ. 5, λ. 7.

Σελήνη 2 ἡμερῶν

Ἡ σύναξις τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1 ΙΑΝ. Ἔλευσις τοῦ Ι. Καποδιστρίου εἰς Ναύπλιον. Ἦν ἐν Δονδίνῳ ἐξ περίπου ἑβδομάδας ὁ Καποδίστριας καταγινόμενος καὶ παρὰ τῷ συμβουλίῳ τῆς συμμαχίας καὶ παρὰ τοῖς δυνατοῖς τοῦ τόπου (κατὰ τοῦ Ἐθνους τοῦ, ἀναθέσαντος αὐτῷ τὰ τῆς κυβερνήσεώς των· ἐσχάλασε τότε νὰ φέρῃ καὶ ἔσπευσε στρατεύματα εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ, διότι οὐδὲ τὸ ψηφισθὲν δάνειον ὑπὸ τῆς ἐν Τροιζῆνι συνελεύσεως ἠδυνήθη νὰ συνάψῃ. Ἐκ Δονδίνου μετέβη εἰς Παρισίους διατριβὴν ἐκεῖ ἐπὶ ἕνα μῆνα· ἐκεῖθεν εἰς Ἀγκῶνα καὶ ἐξ Ἀγκῶνος ἔπλευσεν εἰς Μάλταν, ὅπου διέτριβε τότε ὁ Κοδρίγτων. Ἔφθασε δὲ ἐν τῷ λιμένι τοῦ

Ναυπλίου ἐπιβαίνων τοῦ ἀκρότου Warspit καὶ ἡ πόλις πάσσυρσα ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν παραγῶν ἀπηλλάχθη παντὸς φόβου, μόλις ἔφάνη τὸ πλοῖον τὸ φέρον τὸν Κυβερνήτην. Οἱ φρούραρχοι προσέφερον αὐτῷ εὐθὺς τὰς κλεῖδας τῆς πόλεως καὶ τὸν φρουρὸν ληφθησόμενος δὲ ὅλοι παλαιὰ πάθη, σωτηρίαν παρὰ τοῦ Κυβερνήτου ἀνέμενον, καίτοι μὴ ἐνεργοῦντος εἰσέτι ὡς Κυβερνήτου.

Ἑορτάζουσιν

Αἱ κ. κ. Ἰωάνα Κορδέλλα. Ι. Ρώσα. Ι. Σταματιάδου. Ι. Χρόνου.

Οἱ κ. κ. Ἰ. Μεσηνίζης. Ι. Σπηλιωτάκης, Ι. Γ. Ἰωάννου. Ι. Κλήμακας. Ι. Βοῦρος. Ι. Παπαδάκης. Ι. Κυριακοῦ, Ι. Πατρίνος. Ι. Χρύσανθος. Ι. Δελιγιάννης. Ι. Δ. Χατζῆσκος. Ι. Κόκκορη. Ι. Ζωχιός. Ι. Μωλὰς. Ι. Κουσουλίτης. Ι. Ψαρᾶς. Ι. Στεφανίδης. Ι. Πέρογλους. Ι. Γαρ. Γρίβας. Ἰ. Γαρουφαλιᾶς. Ι. Δ. Παπαδιαμαντόπουλος. Ι. Περβόνογλους. Ι. Τυπάλδος. Ι. Κούπας. Ἰ. Καρπούνης. Ι. Σωτηριάδης. Ι. Στεκούλης. Ι. Ζαχαριάδης. Ι. Βενετσανόπουλος. Ι. Τομαρόπουλος. Ι. Δάδαρης. Ι. Γ. Μουγιδάκης. Ι. Κοτζιᾶς. Ι. Δάσκαρης. Ι. Μαλανδρῖνος. Ιω. Δαμικωνοῦ. Ι. Π. Ῥάδιος. Ι. Ρ. Παλαμήδης. Ι. Τσάλης. Ι. Γ. Σέγος. Ι. Κ. Τσάτσος. Ι. Β. Σαπουτζάκης. Ι. Ἀνεξάρτητος. Ι. Π. Λάμπρος. Ι. Μέταξᾶς. Ι. Λιμπρίτης. Ι. Καρατανός. Ι. Κελλαφρουνᾶς. Ι. Ἀποστολόπουλος. Ι. Τσούχλος. Ι. Παπαδόπουλος. Ι. Δ. Σπ. Μπουντούρης. Ι. Προβελέγιος. Ι. Πῶλας. Ι. Δ. Σούτσος. Ι. Μαυρομμάτης. Ι. Μελέτιος. Ι. Ἀγγελόπουλος. Ι. Σῦδρος. Ι. Ῥοντόπουλος. Ι. Λαμπήρης. Ι. Μαμμαράκος. Ι. Πικολαΐδης. Ι. Θεοδωρίδης. Ι. Λεοντίδης. Ι. Ἠλιόπουλος. Ι. Σκλέπας. Ι. Πρίγκος. Ι. Ἄγγελης. Ι. Τισσαμενός. Ι. Α. Μαυρογορδάτος.

Δρομολόγιον

ΑΠΟΠΛΟΙ — ΔΕΥΤΕΡΑ 7 — ΕΛ. ΑΤΜ. 6. π. μ. Εἰς Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Ναύπλιον, Κόθρηα καὶ τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου μέχρι Κορίνθου. — **ΤΡΙΤΗ 8 — ΕΛ. ΑΤΜ.** 6. μ. μ. Εἰς Σύρον καὶ τὰς Κυκλάδας. — **ΑΥΣΤΡ. ΛΟΥΑ.** 6. μ. μ. Εἰς Σύρον, Ἀσιατικὴν καὶ Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, Ῥόδον, Κύπρον, Βηρυτοῦν κλπ.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ — ΔΕΥΤΕΡΑ 7 — ΑΥΣΤΡ. ΛΟΥΑ. 8. π. μ. Ἐκ Σύρου, Ἀσιατικὴν καὶ Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίας, Ῥόδου, Κύπρου, Βηρυτοῦ κλπ. — **ΤΡΙΤΗ 8 — ΕΛ. ΑΤΜ.** 2. μ. μ. Ἐκ Ναυπλίου, Σπετσῶν, Ὕδρας, Πόρου, Κυθήρων καὶ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου.

Σιδηρόδρομος

Ἄνοδος: 6 30, 7 30, 8 30, 9 30, 10 30, 11 30, 12 30, 1 30, 2 30 3 30, 4 30, 5 30, 6 30, 7 30, 8 30, 9 30.
Κυριακὴν καὶ Δευτέραν καὶ τὴν 4 30 π. μ.

Κάθοδος: 7, 8, 9, 10, 11, 12, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.
Κυριακὴν καὶ Δευτέραν καὶ τὴν 8 π. μ.

Ἀιαρκουσῶν τῶν γαλλικῶν παροστάσεων, ἐντάκτως ἐμαξοστοιχία ἀνὰ πᾶσαν πέμπτην, σάββατον καὶ κυριακὴν ἐκ Πειραιῶς μετὰ τὴν 11 1/2 μ. μ. ἐξ Ἀθηνῶν δὲ τὴν 12 μέσης νυκτὸς ἀκριβῶς.

Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν

Ἑβδομαδιαῖον Δελτίον

Μετοχαί

Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἄνευ μερίσματος	δρ.	2900
Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης ὑπεριμήνησις	»	3—3 1/2
Τραπέζης τῆς Βιομηχανικῆς πίστεως τῆς Ἑλλάδος, ὑποπιμήνησις	ὥρ.	2
Ναυτικῆς Τραπέζης ὁ Ἀρχάγγελος εἰς τὸ ἄρτιον.		
Ἑτησίας τῶν μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου ὑποπιμήνησις	ὥρ.	22—21
Μετοχὴ Ἑσαιρίας « ἡ Κάρυστος » εἰς τὸ ἄρτιον		

Ἐθνικαὶ ὁμολογίαι

Τῶν 28,000,000 δρ. ἐκ τόκου 8% ἄνευ τοκομεριδίων	δρ.	285—286
» » » » » 9% » »	»	293—296
» 9 » » » 9 1/2 » »	ὥρ.	515
» 4 » » » 8% »	δρ.	285—285 1/2
» 6 » » » 6% μετὰ τοκομεριδίων	»	99

Συναλλάγματα

Λονδίνου τρίμηνον τραπεζῶν	δρ.	28,85—28,95
» ὄψους »	»	——
» τρίμηνον ἐμπορικὸν	δρ.	28,60—28,75
Παρισίων τρίμηνον τραπεζῶν	»	114—114 7/8
» ὄψους »	»	116
» τρίμηνον ἐμπορικὸν	»	112 7/8—113 3/4
Τεργέστης τρίμηνον »	»	216—251

Ἀρχαιολογικά

Ἀφροδίτη τοῦ Φαλήρου

A. v. R. Ἡ «ἐπίσημος Ἐφημερὶς» τῆς Γαλλίας ἀναφέρει, ὅτι ὁ κ. Ῥαβαισσὼν ἐξεφώνησε λόγον ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ Ἀκαδημίᾳ (Académie des Inscriptions) τῶν Παρισίων κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19 Δεκεμβρίου 1873 ἐ. ν., ἐξ οὗ καὶ συνοψίζομεν τὰκόλουθα. Ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ τοῦ 1836 ἔτους εὑρέθη ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς ἀρχαίας ἑτρουσκικῆς πόλεως Φαλέρουν (τανῦν Falerone) μαρμάρινον ἄγαλμα ἑλληνικῆς τέχνης. Μέχρι τοῦδε ἐνομίζετο τὸ ἄγαλμα τοῦτο Μοῦσα· ἀλλ' ὅτε ὁ κ. Ῥαβαισσὼν ἀνεγνώρισεν, ὅτι παριστᾷ ἄλλοτρόπως τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, ἠγοράσθη διὰ τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου, ὅπου καὶ μετεκομίσθη πρὸ μικροῦ. Ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Φαλέρου εἶναι ἐπιτυχῶς ἐξειργασμένη ἐκ παρίου μαρμάρου εἰς φυσικὸν μέγεθος. Ἐκτὸς τοῦ πέπλου, ὅστις καλύπτει τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος, ὅπως καὶ παρὰ τῇ Ἀφροδίτῃ τῆς Μήλου, φέρει χιτῶνα μετὰ λεπτοτάτων πτυχῶν· ὁ ἀριστερός ποῦς (οὗτος ἐλλείπει ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου) στηρίζεται ἐπὶ περικεφαλαίας, κεκοσμημένης ἔμπροσθεν ὑπὸ δύο κεράτων κριοῦ. Ἐκ τῆς περικεφαλαίας ταύτης ὑποκοεῖ ὁ κ. Ῥαβαισσὼν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Φαλέρου ἀπήρτιζε σύμπλεγμα μετ' Ἄρεως· ταῦτὸ ἐπειράθη ν' ἀποδείξῃ καὶ περὶ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Ἀπὸ τῆς 20 Δεκεμβρίου ἐκτίθεται ἡ Ἀφροδίτη τοῦ Φαλέρου. Ἔκπαλαι ἰσογείῳ αἰθούσῃ τοῦ Λούβρου μετὰ πολλῶν ἄλλων γυψίνων ἐκμαγείων, παριστώντων ποικίλας στάσεις τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Ὁ κ. Ῥαβαισσὼν πρὸ καιροῦ συνέλεγε τὰ ἐκμαγεῖα ταῦτα, ἵνα λύσῃ τὸ καλλιτέχνας τε καὶ ἀρχαιολόγους ἀπασχολοῦν ζήτημα, ὁποία ἦν δηλαδὴ ἡ στάσις τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τῆς ἑλληνικῆς γλυπτικῆς καὶ τί ἦν προορισμένον νὰ παραστήσῃ τοῦτο.

Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. Ῥαβαισσὼν ποιεῖται μνείαν τῆς παρ' αὐτοῦ δοθείσης ἐξηγήσεως, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου εἶνε μέρος συμπλέγματος, παριστώντος τὴν Ἀφροδίτην ἀφοπλίζουσαν τὸν Ἄρην· κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὁ λεγόμενος βοργέζιος (Borghese) Ἀχιλλεὺς εἶνε πιθανῶς ἀντίγραφον τοῦ μετὰ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου τὸ σύμπλεγμα ἀπαρτίζοντος Ἄρεως. Τὴν ἐξήγησιν ταύτην ἀντέκρουσαν, ὡς γνωστόν, ὀνομαστοὶ ἀρχαιολόγοι· ἐὰν ὅμως ἦνε ὀρθή, τότε πρέπει νὰ